

SEDİMENTOLOJİ OTURUMU

ŞELF, DERİN-DENİZ KOMPLEKSİNDE FASIYES ANALİZLERİ: KIRKGEÇİT FORMASYONU (ORTA EOSEN-OLİGOSEN), BASKİL» ELAZIĞ

FACIES ANALYSIS ON DEEP-SEA, SHELF COMPLEX: KIRKGEÇİT FORMATION (MIDDLE EOCENE-OLIGOCENE), BASKİL, ELAZIĞ

Mehmet ÖZKUL
L Erdal. KEREM

S.D.Ü. Mübeodislik-Mimarlık Fak. Jeoloji Müh. Bölümü, İSPARTA
F.O. Mühendislik Fak.. Jeoloji Müh. Bölümü, ELAZIĞ

ÖZ: Elazığ batısında kuzeydoğu-güneybatı doğrultusunda uzanan Orta. Eosen-Oligosen yaşlı Kırkgeçit Formasyonu cogo.olukla derin-deniz, az miktarda şelf fasiyes topluluklarından oluşan kompleks Mr depolanma örneği sunar.. Havza. Orta. Eosen başında yay gerisinde blok faylanmalara bağlı olarak meydana gelmiştir.

Fasiyes analizleri sonucu derin-deniz yelpazesinin iç, orta. ve dış bölümleri ile yamaç, havza, düzlüğü» karbonat şelfi ve şelf önü 'karbonat fasiyes toplulukları ayırt edilmiştir. İstifin alt ve orta. bölümlerinde yer alan iç ve orta. yelpaze fasiyes toplulukları toplam' kalınlığının ortalama 2/3'ünü teşkil ederler. İç ve orta. yelpaze kanalları çoğunlukla konglomeralarla doldurulmuştur.,. Dış yelpaze çökellerinin en belirgin özelliği yukarı doğru kahnlama megaistiflerin tekrarlanmasıdır. Bu çökeller inceleme alanının batısında iyi gelişmiştir., Ölçülü kesiflerin üst düzeylerinde yer alan karbonat şelfi, havzanın kuzey kenarları boyunca dar bir şerit halinde uzanır. Şelf önü karbonatlı kalkarenit ve kalsiruditlerin karbonat çamurtaşları ile aralanmasından ibarettir. Yamaç çökelleri kalın tabakalı» kaba taneli, fosilli kalkarenit-karbonat çamurtaşı ve konglomeratik sıg kanal dolguları ve yer yer kayma - yıkılma yapıları ile temsil olunur. Havza düzlüğü fasiyes topluluğundan pelajik, yan pelajik. çöfeeller baskındır. Fasiyes analizi yapılan Kırkgeçit Formasyonu bir bütün olarak sığlaşan bir istiftir.,.

ABSTRACT: Middle Eocene - Oligocène Kırkgeçit Formation, which extends in the direction, of northeast - southwest .in the west of Elazığ, exhibits a complex, depos.iti.oeal feature.» consisting; of broadly deep - sea, faciès associations and fewly shelf one. The basin is formed due to block faultiogs at the back - arc in the begining of Middle Eocene.

As a result of faciès analysis, inner, middle and outer parts of deep - sea fan, slope, basin plain, shelf and fore - shelf carbonate fades associations are differentiated., Inner and middle fan fades associations settled in the lower and middle parts of the sequence are of approximately of the total thickness. loner and middle fan channels .are mostly incised with conglomerates. The most indicative features of the outer fan sediments are alternation of thickening upward megasequences. The outer fan. sediments .are developed well in. the west of the study area. The carbooate shelf that are founded at the upper levels of the measured sectioos extends in the form of a narrow zone along the northern margins of the basin. Fore shelf carbonates consist of calcarenite, calsirudite and carbonate mudstone alternations. Slope deposits are represented thick-bedded, coarse-grained, fossiliferous calcarenite-carbonate mudstone and. conglomeratic shoal, channel fill and slide and slump structures somewhere, Hemipelagic .and. pelagic sediments are dominant in the basin plain association... Kırkgeçit Formation,, oo. which was made faciès analysis is totaly a shoaling upward sequence.

ÇAYRAZ KARBONAT PLATFORMU'NUN SEKANS STRATİGRAFİK ANALİZİ: HAYMANA BASENİ (ORTA EOSEN)

SEQUENTIAL STRATİGRÄPHIC ANALYSIES ÖF THE ÇAYRAZ CARBONATE PLATFORM: HAYMANA BASIN (MIDDLE EOCENE)

Attila ÇİNER H.Ü. Jeoloji Mühendisliği Bölümü., Beytepe, 06532- ANKARA
Max DEYNOUX Institut de Geologie, 1 ne Blessig, 67084,' Strasboung-FRANS A

ÖZ: Lütesiyen yaşlı Çayraz formasyonu sığ/az derin (<80m) bir lagün ile çevrili, birkaç metre kalınlıktaki nummulit banklarının çevrimsel olarak gözlemlendiği bir karbonat platformu ile temsil edilir.

Kalınlığı 600 metre'yi bulan iki platform Sisteminden (PS) oluşan Çayraz Karbonat Platformu (ÇKP) birbirlerinin içine geçmiş Ana Sekans (AS) ve Ana Birim (AB) olarak adlandırılan daha küçük boyutlu sekanslara bölünmüştür. İçerdiği fasiyelere göre birçok AS ve AB tanımlanmış olup hepsinin ortak özelliği tane boyunun yukarı doğru kalınlaştığı ve genelde sellenme yüzeyleri ile sınırlı istifler oluşturmalarıdır. AB ve ASler parasekans ve parasekans sellerine benzerlik göstermektedirler.

ASlerin zaman ve mekan içinde takip edilmesi sonucu birinci Platform Sistemi'nin (LPS) bir onlap geometrisi ile de gözlemlenebilen transgresif bir sistem içinde olduğu söylenebilir. Göreceli deniz seviyesi değişimlerinin sebebi tam olarak bilinmese de büyük bir olasılıkla yöresel tektonizma ile ilgilidir.

İkinci Platform Sistemi (2.PS) çok homojen bir sübsidans esnasında basen dışı etmenlerce kontrol edilen küçük çaplı deniz seviyesi değişimlerinin kontrolünden gelişmiş yığımsal bir sistemdir.

ABSTRACT: Lutetian aged. Çayraz Carbonate Platform (ÇCP) is represented by a shallow to slightly deep (<80m) lagoon bounded by nummulitic banks. 600 m thick ÇCP is made up of two Platform Systems (PS) which can be subdivided into Elementary Sequences (ES) and Elementary Units (EU). Several Es and Eu. can be defined depending on their facies and facies associations., They all show coarsening up regressive sequences bounded by flooding surfaces. EU and ES closely resemble to parasequence and parasequence sets.

Vertical and lateral arrangement of ES in the first Platform System (LPS) indicate a transgressive (retrogradational) pattern also witnessed by an oolap geometry. Although the causes of relative sea level changes are unclear, regional tectonics seems to be a good candidate.

The second Platform System (2.PS) is represented by aggradational sequences controlled by small scale allocyclic sea level changes in a homogeneously subsiding basin.

ILIMAN KUŞAK ISKELETLİ KARBONAT BİRİKİMLERİNE BİR ÖRNEK: KOP FORAMOLU (MİYOSEN), KOP DAĞLARI, DOĞU ANADOLU

AN EXAMPLE OF TEMPERATE SKELETAL CARBONATE SEDIMENTS: KOP FORAMOL (MIOCENE), KOP MOUNTAINS, EASTERN ANATOLIA

Cemi YILMAZ
Hasan KOLAYLI

KTÜ Jeoloji Müh. Bölümü 61080/IRABZON
KTÜ Jeoloji Müh. Bölümü 61080/TRABZON

ÖZ: Güncel olarak N30 ve S30 enlemleri dışında yer alan karboaat çökelim alanlarındaki birikimler ılıman iklim koşulları tarafından kontrol edilir. Ana iskeletli karbonat bileşenlerinin bentik foraminifer» barnacle ve mollusculann oluşturduğu bu birikimler yer yer ekinoderm, bryozoa, ostracod, singer şpikülü, ahenmatipik mercan ve sotacan tüpleri de içerir. Orta enlemlerde yer alan ve tropik kuşak karbonat birikimlerinden çökel doku ve biota topluluğu içeriği ile ayrılan bu birikimler foramol olarak adlandırılır. Miyosen sürecinde yaklaşık N35-N40 enlemleri arasında yer alan Kop dağları yöresinde ılıman koşulların kontrol ettiği bir foramol birikimi gelişmiştir. Tanetaşı/moloztaşı dokusunda gelsen birimdeki iskeletli taneler başlıca bentik foraminiferlere çireçli kırmızı alg, pelecypoda, bryozoa ve ekinitlerle temsil edilir., Karbonatsız bileşenler orta-kötü boyolanmak, köşeli kevars, ultramafik ve volkanik kayaç kırıntılarından oluşur. Tonya Üst Kretase ŞarMAaya Kireçtaşı, Bowen havzası Permian ve Yeni Zelanda Senozoyik kireçtaşı ile benzer ve ortak yanlar taşıyan Kop foramolunun çökel. yap ve doku. özellikleri birimin, yüksek enerjili ve sığ bir karbonat, düzlüğünde çökelidiğini gösterir.

ABSTRACT: The carbonates currently located out of the N30 and S30 latitudes are controlled by the temperate-climate conditions. These carbonates those main skeletal grains are composed of benthic foraminifera, barnacles» calcareous red algae and mollusc, rarely contain bryozoan, echinoderms» sponge spicules and warm tables. This group has been termed foramol and the assemblage is typical of the temperate-water carbonates. In the Kop Mountains area which is situated between N35-40 latitudes during the Miocene, a foramol deposition which is controlled by the temperate conditions was developed. The lime-stone, is mainly skeletal grainstones and rudstones; skeletal grains include benthic foraminifera, pelecypoda» calcareous red algae» bryozoa and echinoderm fragments. Benthic foraminifera, pelecypoda and calcareous red. algae remains are dominant between bryozoan-rich and echinoderm rich. limestone are locally present, The peloids are very rare or absent. Non-carbonate grains are quartz, volcanic- and ultramafic rocks fragments. The Miocene limestone in the Kop Mountains shows similar characteristics with temperate Upper Cretaceous Şarinkaya (Tonya) limestone, Permian limestone of Bowen Basin and Cenozoic limestone of New Zealand.

KARAYÜN-ZARA ARASINDAKİ BİRİMLERİN SEDİMANTOLOJİK ÖZELLİKLERİ SİVAS BASENİ (ALT-ORTA MİYOSEN)

SEDIMENTOLOGICAL CHARACTERISTICS OF THE UNITS BETWEEN KARA YÜN AND ZARA: SİVAS BASIN (LOWER-MIDDLE MIOCENE)

Erdal KOŞUN
Attila ÇtNER

MTA Genel MMTirlüğü, ANKARA
KLÜ. Jeoloji Mühendisliği Bölümü, Beytepe, 06532-ANKARA

ÖZ: Bu çalışma Oligosen yaşlı yan karasal/sığ denizel birimleri Karayii güneyinde Saklı köyü civarında açısall bir uyumsuzlukla üzerleyen Ait-Ota Miyosen yaşlı birimlerin Zara'nın güneyinde bulunan aynı yaştaki birimler ile korelasyonu ve detaylı ortaörsal yorumlan amaçlanmıştır.

Doğuya doğru, Zara'nın güneyinde Alt Miyosen kalınlığı 500 metreyi bulan ve genelde andezit bloklarının oluşturduğu bir alüvyai yelpaze/yelpaze deltası ve bunları üzerleyen yer yer jips yumralı taşkın ovasının kırmızı çamurtaşları ile başlar. Bonlan içinde 2-10 metrelik jips bantları ve 1-3 metrelik fosili keeitaşı-ldreçtaşı banılan bulunan ve toplam kalınlığı 1 kilometreyi geçen sığ denizel (kıyı önü ve ötesi) yeşil çamurtaşları üzerler. Ayrıca bu çamurtaşları içerisinde kalınlıktan 5 ile 20 metre arasında değişen ırma ve ağız ban çökelleri kilometrelerce yanal devamlılık gösterirler. Transgresyonun yavaşlaması ile birlikte toplam kalınlığı 300 metreyi bulan körfez ve örgülü ırma çökelleri bu kesitin en son bilimini oluştururlar.

Batiya doğru, Saklı köyü civarında Alt Miyosen sabkha ortamında gelişmiş bir alüvyai yelpaze ve Karayün civarında da ince orta taneli menderesti ırma çökelleri ile temsil edilir. Kalınlığı yer yer 300 metreyi belan masif jipsli ve bitümlü kireçtaşı-şeyl ardatanmalı bir seri ve bono üzerleyen yüzlerce metrelik sığ denizel (kıyı önü ve ötesi) yeşil çamurtaşları ile fosili kıyı barlan Alt Miyosen esasında transgresyofiu devam ettiğine işaret eder. Eğribucak köyünde sığ denizel ortamın içinde çevrimsel olarak gözlemlenen menderesti ırma çökelleri, playa gölleri ve tabakalı jipsler transgresyoonun sık sık daha küçük boyutta regresyonlar ile kesildiğinin bir kanıtıdır.

ABSTRACT: The aim of this study is the correlation of lower-middle Miocene aged units between Karayii village-where an angular unconformity separates Oligocene aged units-and south of Zara A detaied enviraemeetal interpretation will also be given,

Toward east, to the south of Zara lower Miocene starts with a 500 m thick alluvial fan/fan delta system containing large andésite blocks, It is overlain by flood plain red mudstones containing nodules of gypsum. Nearly 1 km thick green mudstones (shoreface to offshore) interrupted by 2-10 m thick gypsum beds and 1-3 m thick fossiliferous limestone and sandstone beds indicate the transgression. 5 to 20 m thick fluvial sandstones and mouth bar deposits show a remarkable coetinitiy within these mudstones. The end of the transgression is marked by 300 m thick braided river deposits alternating with fossiliferous bay deposits.

Towards west, around Saklı village lower Miocene is represented by an alluvial fan system developed in a sabkhaic environment and around Karayii by fine to medium grained meandnng river deposits. Following 300 m thick series of massif gypsum beds and bituminous limestone/shale alternations overlain by hundreds of meters thick green mudstones (shoreface to offshore) intercalated by offshore sandstone bars indicate the influence of the transgression ie the area. In these green midstones small scale régressive series composed of meandering river deposits, playa lakes and stratified gypsum beds especially around Eğribucak village witness the breaks ie the tansgressive pattern.

AKARÇAY HAVZASINDAN ÖRNEKLERLE GÜNCEL, MEVSİMLİK AKARSULARDA TORTUL BİRİKİMİ VE YATAK ŞEKİLLERİ

BASIC BEDFORMS IN MODERN EPHEMERAL STREAMS WITH EXAMPLES FROM AKARÇAY BASIN, TÜRKİYE

Mzamettio. KAZANCI
Özden İLERİ

Ankara Ün. Fen Fak., Jeoloji Müh, BölBeşevler-ANKARA
Ankara Ün. Fen Fak., Jeoloji Müh. BölBeşevler-ANKARA

ÖZ: Mevsimlik, akarsular kurak ve yankurak iklim bölgelerinin önemli 'tortul, taşıma ve tortul birikim, yerleridir. Kanal, boylan göreceli olarak kısa ve su akışı örgülüdür. Yaşlı, isiflerde bunların fasiyesleri, daimi-ölgülü akarsularla karşı- ve/veya alüvyon yelpazelerinin as ortandan şeklinde yorumlanır. Bu akarsuların tipik örnekleri Akarçay Havzasında, yeralır. Suttandağlamdan beslenirler ve eski alüvyon yelpazeleri, üzerinden Eber ve Akşehir göllerine' ulaşırlar. Kanalları arazi korumak, amacıyla, suni olarak sınırlandırılmıştır ve aktif yelpaze gelişimine katılamazlar,.. Yaklaşık 40 kın lik bir kuşakla birbirine az çok paralel 8 kanaldaki, birikimler sistematik olarak inceleo.mis.tir. Yatak şekilleri (bed forms) genel olarak tümünde benzerdir.., Başlıca kontrol faktörü arazi eğimi ve kanal genişliği olarak görülür. Kanal, baslai.gi.cmda. ağıza yakın, yerlerde gecikme çökelleri. (lag dep.) ile zırlı taban yaygısı (armored channel flour) bulunur. Çakıl kümeleri, (pebble clusters) tipiktir. Bazı yerlerde zırlı taban yıkılarak ana. talveg oluşmaktadır. Ağıza yakın fakat kanalın genişlediği yerlerde büyük yan ve enine barlar- (side-transvers bars) gelişir. Yatak eğiminin nispeten azaldığı geniş kanallarda, kanal .aşağısı kesimlerde,, ortaç ve elmas biçimli barlar' (medial-diamond bars) yaygındır. Bunlar* izerio.de burun barları (chute bars) gelişebilmektedir.. Bu kesimlerde kanal daralırsa yatak yaygısı (betload sheet) tipikleşir ve üzerinde kaburga şekilli çakıl dizilişleri (pebble- ribs) gözlenir. Eğimin daha 'da azaldığı aşağı yatakta, gemş kanallarda, elmas biçimli, ıdsbeten 'dar kanallarda, ise boyuna, barlar' (long bars),, yer yer de dirsek barlan (point bars) gözlenmektedir. Tim kanallarda yanal yönde tane boyu incelmesi olağandır. Yatak şekli boyutlarının asıl olarak kanal genişliğine bağlı olduğu izlenmiştir.

ABSTRACT: Ephemeral streams are the main agents for bedload. 'transport in arid and semi-arid climatic zones, however channels are small with respect, to ordinary streams,.. Their deposits strongly resemble to those of preonial. braided, rivers,.. The existing knowledge of style of sediment transport and bar formation in. ephemeral streams in minimal.

The studied ephemeral streams are source from Sultandağlan mountains and discharge into Eber and Akşehir lakes, in southwest central Anatolia, Türkiye. They are dry In summers. Bedforms in eight streams, which are roughly parallel to each other, were documented and correlated. Near gorges, armored channel floors and lag deposits are essential. In proximal, where channels enlarge, side and transverse bars and also pebble clusters occur. Towards the medial parts of channel (decreased surface inclination) medial and diamond bars become dominant Bedload sheets with pebble ribs and chute bars are also common. In distal section, longitudinal bar formations are usual. Variations in bedforms the streams show that channel inclination and channel width are the primary controlling factors for bar formation in ephemeral stream channels.

SİVAS HAVZASINDA KARACAÖREN (İMRANLI) -DİKTAŞ (DİVRİĞİ) ARASINDAKİ TERSİYER YAŞLI ÇÖKELLERİN' ORGANİK FASİYES ÖZELLİKLEMİ

ORGANIC FACIES CHARACTERISTICS BETWEEN KARACAÖREN (İMRANLI) - DİKTAŞ (DİVRİĞİ) TERTIARY SEDIMENTS IN SİVAS BASIN

Mehmet ALTUMSOY
Orhan ÖZÇELİK

Cumhuriyet: Üni., Jeoloji Müh. Bölümü, SİVAS
Cumhuriyet İ M , Jeoloji Müh. Bölümü» SİVAS

ÖZ: Divriği ve tımanlı (Sivas) ilçeleri, arasında bulunan inceleme alanında Tersiyer yaşlı sedimanter birimler yüzeylenmektedir. Kalınlıkları oldukça fazla olan bu birimlerin organik jeokimyasal yöntemlerle organik fasiyesleri belirlenmiştir.

Ait Eosen (ipresiyen) yaşlı Kozluca formasyonu C» CD, ve D organik, fasiyeslerinde çökelmiştir. Be formasyonun orta ve üst düzeyleri hidrokarbon, üretme yeteneği olan C ve CD organik fasiyeslerine karşılık gelirken ait düzeyleri D organik fasiyesindedir. Orta Eosen (Lüfesiyen) yaşlı Bozbel formasyonu da. C, CD ve D organik fasiyeslerini karakterize eder., Bozbel formasyonunun üst düzeylerini oluşturan Çamurcu üyesi C organik fasiyesine işaret ederken, bir miktar hidrokarbon, üretme yeteneğine sahiptir. Bozbel formasyonunun alt düzeylerini oluşturan Fıdıldağ üyesi ise CD ve D organik fasiyesindedir. Alt Oligosen (Rüpelien) yaşlı Selimiye formasyonu düşük organik jeokimyasal, veriler göstererek D organik fasiyesinin özelliklerini yansıtmaktadır. Bu fasiyesin hidrokarbon oluşum kapasitesi, yoktur., Sığ deniz; ortamında çökelen bölümleri bulunan Alt Miyosen (Akito-niyen-Buitigaliyen) yaşlı Karacaören formasyonu C organik fasiyesindedir. Ancak formasyonunun içerdiği organik maddeler yelerince olgunlaşmamışlardır.

ABSTRACT: Investigated area which is presented by Tertiary sediment is located are between Divriği and İmranlı (Sivas), Organic faciès are determined by organic geochemical methods from these quite thick units.

Lower Eocene (Ypretian) Kozluca formation are deposited C, CD and D organic fades. This formation contains hydrocarbon, potential in middle and upper level., This levels, pointed out C and CD organic faciès, but lower levels of this formation show D organic faciès., Middle Eocene (Lutetian) Bozbel formation are characterized with C, CD and D organic faciès. Middle Eocene (Lutetian) Bozbel formation, are characterized with C,CD and D organic faciès., Upper levels of Bozbel formation is named Çamurca member which is pointed out C organic faciès and this member produces little hydrocarbon, Lower levels of Bozbel formation named, as Fıdıldağ member also has CD and D organic faciès. Lower Oligocene (Rupelian) Selimiye formation consist of D organic faciès, showing lower organic geochemical datas. For this reason, there is no hydrocarbon potential in this formation. Lower Miocene (Aquitanian-Buidigalian) Karacaören formation has some levels which is deposited in shallow marine environment The organic matters in these levels show C organic fades and are immatured.

OVACIK (SİVAS) YÖRESİ TECER KİREÇTAŞLARININ FASIYES ÖZELLİKLERİ

FACIES OPORTUNUTIES OF TECER LIMESTONES OF OVACIK (SİVAS) AREA

Yavuz TOLGONAY

D.E.Ü.MühfakJro.Müh.Böl., Bomova-IZMtR

, ÖZ: Bu çalışmada Tecer dağlarının büyük bir bölümünü kapsayan kireçtaşlarının fasiyes özellikleri incelenmiştir.

Çalışma alanı, Anadolu ile Toridlerin doğuya doğru daralan tektonik kuşağı içinde yer almaktadır ve buradaki birimler her iki kuşağa özgü özelliklere sahiptir. Bu alanda geniş bir yayılım sunan kireçtaşlarının (Tecer-Gürlevik Kireçtaşları) yaşları, Üst Kretase'den başlayıp Eosen'e (Lütetiyen) kadar uzanır. Bu kireçtaşları açık renkli ve kalın tabakalıdır. Bol miktarda Foraminifer, Alg, Mercan, Felesipod, Ekinid gibi foraminiferler içeren Tecer-Gürlevik kireçtaşları tanetaşı-vaketaşı-istiftaşı-bağlamtaşı ağırdan sunar ve dolomitik seviyelere de sahip kalın bir istif oluşturur. Kendi içinde 6 ana karbonat fasiyesine ayrılan ve genel olarak, sığ deniz karbonatlarından oluşan kireçtaşları, Mesozoyik sınırlarında ve Senozoyik başlarında var olan ve Tetis Okyanusundan arda kalan sığ denizlerin litoral-sublitoral alanlarında çökelmiştir.

ABSTRACT: In this study, facies opportunities are examined of limestones of Tecer Mountains.

The study area is located in tectonic belt of approaching toward the East of Anatolids and Torids. The units opportunities, in this area* reasonable to both of these belts. The limestones (Tecer-Gurlevik Limestones) present widely spreading; and their ages are between 'Upper Cretaceous and Eosen (Lutetian). These limestones, are light colored and thick layered. Tecef-Gürlevik limestones consist of abundant Foraminifer, Alga, Coral, Foraminifer, Echinid etc. and present repetition of grainstone-vakestone-pöckstone-boundstone, and have dolomitic levels. The limestones separate 6 main 'carbonate, facies and they occur by shallow marine carbonates. They sedimented on littoral and sub-littoral zones of shallow seas of to remain behind of Thetis Ocean.

GEMEREK (SİVAS) DOLAYLARINDA YENİÇUBUK FORMASYONUNUN (ALT-ORTA MİYOSEN) SEDİMANTOLOJİK ÖZELLİKLERİ

SEDİMENTOLOGICAL ASPECTS OF YENİÇUBUK FORMATION (LOWER-MIDDLE MIOCENE) OF GEMEREK AREA

Ibrahim TÜRKMEN F.Ü.MiähPäkJeo.Müh.BİŁLAZİŞ
tEıdal KEREY FXF.MühJakJeo.Müh31JELAZIĞ

ÖZ: Yeniçubuk Formasyonu (Alt-Orta .Miyosen), Gemerek, dolaylannda KD-GB doğrultusunda uzanır. Birim tabandan tavana doğru; Lalelik dağı» Kavga Beli, Küçükkamışlı dere, Tatili ve Kızılsardağ üyelerinden oluşur. Formasyonun kalınlığı 1500 metreyi, bulur.

Yeniçubuk Formasyonunun en alt seviyesini, oluşturan ve konglomera, kumtaşı, çamurtaşı ile temsil edilen. Lalelik dağı üyesi, alüvyal yelpaze ortamında çökelmiştir. Bu üye ile yanal ve düşey geçişli Kavga. Beli üyesi, kireçtaşı-jips aıdaianmasından oluşmuştur ve playa-göl ortamını karakterize eder.. 'Daha üst seviyelerde gözlenen çamurtaşı, kireçtaşı» komtaşı ve kömürün oluşturduğu Küçükkamışlı dere üyesi, ise; zaman zaman bataklık, dönüşen sığ göllerde çökelmiştir. Küçükkamışlı dere üyesi ile tamamen* yanal geçişli Tatili üyesi alüvyal yelpaze- tortulları karakterize eder. Bu yelpazeler Küçükkamışlı dere üyesini, oluşturan bataklık ve gölleri güneyden beslemektedir. Kızılsardağ üyesi ise, zaman zaman volkanizmanın etkilediği bir gölde çökelmiştir., Bu gölün kıyılardan uzak kesimlerinde kireçtaşılan. çökelirken, kıyıya yakın alanlarda ise- jipsler çökelmiştir.

Yeniçubuk. -Formasyonu, tektonizma ile kontrol edilmiş KD-GB doğrultulu dağlar arası bir havzada çökelmiştir.

ABSTRACT¹: Yeniçubuk Formation is found. NE-SW trending of the Gemerek area. This unit is made from, bottom, to top; Lalelik dağı, Kavga. Beli, Küçükkamışlı dere, Tatili and Kızılsardağ members. Thickness of formations is about 1.500 m.,

Lalelik, dağı member, which is the lowest of Yeniçubuk Formation and. represented by conglomerate, sandstone and mudstone, shows characteristics of alluvial fan deposits. Kavga Beli member which grades into Lalelik dağı member horizontally and vertically and is composed of alternating limestone and gypsum, has the characteristics of playa-lake sediments. In upper levels, Küçükkamışlı dere member is made of mudstone, limestone, sandstone and lignite and represent sediments of shallow lakes which change into swamps temporarily., Tatili member has lateral, graduation with Küçükkamışlı dere member' and represents alluvial fan. deposits. This fans fed, the lakes and swamps what were the sedimentary environments of Küçükkamışlı dere member. Kızılsardağ member represents sediments of lakes which were- affected, by volcanic activity from time to time. Limestones were formed in the centre parts of this lakes and gypsum, beds along margins.

Yeniçubuk Formations were deposited in intermountain basins with NE-SW trending which were affected, by tectonic movements.